

Vaikų raidos sutrikimų ankstyvosios reabilitacijos paslaugų teikimo ir jų išlaidų apmokėjimo tvarkos aprašo
7 priedas

STACIONARINIŲ VAIKŲ RAIDOS SUTRIKIMŲ ANKSTYVOSIOS REABILITACIJOS PASLAUGŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

Eil. Nr.	TLK-10-AM kodas	Ligos, sindromo pavadinimas	Papildomos sąlygos	Diagnostikos metodai	Gydymo ir pagalbos šeimai metodai
1	F70–F79 F80 F82 F83 F88, F89 F90–F94 F 98.2	Protinis atsilikimas Specifiniai tarimo ir kalbos raidos sutrikimai Specifinis judesių raidos sutrikimas Specifinis mišrus raidos sutrikimas Kiti nepatiksinti psichologinės raidos sutrikimai Socialinės raidos sutrikimai, kiti elgesio ir emocijų sutrikimai	Ne mažiau kaip vienas iš šių sindromų, sunkinantis ligos eigą: elgesio ir emocijų sutrikimai, prasidedantys vaikystėje ir paauglystėje, F90–F98; nepatiksintos elgesio ar emocinės problemos, R45, R46; kiti psichologinės raidos sutrikimai, F70–F89; cerebrinis paralyžius ir kiti paralyžiniai sindromai, G80–G83; maitinimo ir valgymo sutrikimai, F98.2, R13, R63; miego sutrikimai, F51, G47; epilepsija, G40; regos sutrikimai, H50–H55; regos žievinių centrų ligos, H47.6; klausos sutrikimai, H90; išmatų nelaikymas, R15; šlapimo nelaikymas, R32; mitybos ir augimo sutrikimai, E40–E46, E34.3, R62;	1. Klinikinė diagnostika pagal daugiaašę sistemą. 2. Raidos ir intelekto tyrimo metodai: 2.1. vaiko raidos vertinimo skalė (angl. <i>Diagnostic Inventory for Screening Children</i> (toliau – DISC); 2.2. Miuncheno funkcinė raidos diagnostika; 2.3. standartizuotas intelekto tyrimo testas (angl. <i>Wechsler Intelligence Scale for Children</i> (toliau – WISC); 2.4. kitas adaptuotas raidos vertinimo testas. 3. Vaiko elgesio, tėvų ir vaiko santykių vertinimo metodai: 3.1. raidos, elgesio, tėvų ir vaiko santykių vaizdo analizė; 3.2. tėvų ir vaiko santykių vertinimo skalė; 3.3. nuo 1,5 iki 5 metų amžiaus vaiko elgesio tyrimas; 3.4. įvairių specialistų vaiko žaidimo stebėjimas. 4. Diagnostikos tyrimo metodai pagal raidos sutrikimo sritį (vienas arba daugiau): 4.1. logoterapinis vertinimas; 4.2. kineziterapinis vertinimas; 4.3. ergoterapinis vertinimas; 4.4. specialusis pedagoginis vertinimas. 5. Gretutinių sutrikimų diagnostika: 5.1. maitinimo sutrikimų diagnostikos metodai: 5.1.1. burnos motorikos, valgymo įgūdžių ir maitinimo proceso tyrimas; 5.1.2. rijimo vertinimo metodai;	Į individualų ankstyvosios reabilitacijos planą pasirinktinai įtraukiami šie metodai: 1. Psichologinės terapijos metodai: 1.1. individuali žaidimų terapija; 1.2. elgesio terapija; 1.3. psichologinis konsultavimas; 1.4. tėvų ir vaiko santykių terapija; 1.5. šeimos konsultavimas. 2. Logoterapijos metodai: 2.1. kalbėjimo, kalbos, balso, komunikacijos sutrikimų terapija; 2.2. maitinimo terapija; 2.3. alternatyvi komunikacija. 3. Kineziterapijos metodai: 3.1. individuali kineziterapija; 3.2. grupinė kineziterapija; 3.3. padėties terapija; 3.4. specialioji kineziterapija; 3.5. kompensacinės technikos taikymas; 3.6. ortopedijos priemonių taikymas. 4. Ergoterapijos metodai: 4.1. individuali ergoterapija; 4.2. grupinė ergoterapija; 4.3. aplinkos pritaikymas; 4.4. kompensacinės technikos pritaikymas; 4.5. sensorinės integracijos lavinimas.

			psichosocialiniai rizikos faktoriai, T74, Z60–Z63; lėtinis skausmas R52.1, R52.2, R52.9	5.2. miego sutrikimų diagnostikos metodai: 5.2.1. miego sutrikimų vertinimo klausimynai; 5.2.2. miego vaizdo analizė; 5.2.3. polisomonografija; 5.3. cerebrinio paralyžiaus ir kitų paralyžinių sindromų funkcinio vertinimo metodai: 5.3.1. bendrosios ir smulkiosios motorikos funkcinio vertinimo klasifikacijos; 5.3.2. judesių funkcijos vertinimo skalė (angl. <i>Gross Motor Function Measure</i> (toliau – GMFM)); 5.3.3. spastiškumo skalė; 5.3.4. distonijos skalė; 5.3.5. goniometrija; 5.3.6. manualinis raumenų testavimas; 5.3.7. selektyvios raumenų kontrolės vertinimas; 5.4. žievinių regos sutrikimų vertinimo metodai; 5.5. lėtinio skausmo vertinimo metodai. 6. Psichosocialinės šeimos būklės tyrimas.	5. Specialiosios pedagogikos metodai. 6. Meno terapijos metodai. 7. Metodai, taikomi esant gretutiniams sutrikimams: 7.1. maitinimo sutrikimų gydymo metodai; 7.2. miego sutrikimų gydymo metodai; 7.3. šlapinimosi sutrikimų gydymo metodai; 7.4. medikamentinis spastiškumo, distonijos, kitų gretutinių sutrikimų gydymas; 7.5. žievinio regos sutrikimo reabilitacijos metodai; 7.6. skausmo gydymo metodai. 8. Elgesio ir emocijų sutrikimų gydymo metodai. 9. Psichosocialinė šeimos reabilitacija: 9.1. individuali šeimos reabilitacijos programa; 9.2. individuali psichoterapija; 9.3. grupinė psichoterapija. 10. Tėvų mokymas: 10.1. individuali tėvų mokymo programa; 10.2. mokomieji vaizdo filmai; 10.3. specialios literatūros parinkimas ir rekomendavimas tėvams. 11. Slaugos metodai: 11.1. šlapimo pūslės kateterizacijos mokymas; 11.2. gastrostomos priežiūros mokymas; 11.3. tracheostomos priežiūros mokymas. 12. Tarpinstitucinis bendradarbiavimas. Atvejo vadyba.
2	F84	Įvairiapusiai raidos sutrikimai	Ne mažiau kaip vienas iš šių sindromų, sunkinantis ligos eigą:	1. Klinikinė diagnostika pagal daugiaašę sistemą. 2. Autizmo sutrikimų diagnostikos metodai: 2.1. diagnostinė autizmo stebėjimo skalė (angl. <i>Autism diagnostic observations schedule</i> ADOS);	Į individualų ankstyvosios reabilitacijos planą pasirinktinai įtraukiami šie metodai: 1. Psichologinės terapijos metodai: 1.1. individuali žaidimų terapija;

		elgesio ir emocijų sutrikimai, prasidedantys vaikystėje ir paauglystėje, F90–F98; nepatikslintos elgesio ar emocinės problemos, R45, R46; kiti psichologinės raidos sutrikimai, F70–F89; cerebrinis paralyžius ir kiti paralyžiniai sindromai, G80–G83; maitinimo ir valgymo sutrikimai, F98.2, R13, R63; miego sutrikimai, F51, G47; epilepsija, G40; regos sutrikimai, H50–H55; klausos sutrikimai, H90; išmatų nelaikymas, R15; šlapimo nelaikymas, R32; mitybos ir augimo sutrikimai, E40–E46, E34.3, R62; psichosocialiniai rizikos faktoriai, T74, Z60–Z63; regos žievinių centrų ligos, H47.6; lėtinis skausmas R52.1, R52.2, R52.9	2.2. diagnostinis autizmo klausimynas (angl. <i>Autism Diagnostic Interview-Revised</i>, ADI-R); 2.3. klinikinė autizmo vertinimo skalė (angl. <i>Clinical autism rating scale</i>, CARS). 3. Raidos ir intelekto tyrimo metodai: 3.1. vaiko raidos vertinimo skalė (DISC); 3.2. Miuncheno funkcinė raidos diagnostika; 3.3. standartizuotas intelekto tyrimo testas (WISC); 3.4. kitas adaptuotas raidos vertinimo testas. 4. Vaiko elgesio, tėvų ir vaiko santykių vertinimo metodai: 4.1. raidos, elgesio, tėvų ir vaiko santykių vaizdo analizė; 4.2. tėvų ir vaiko santykių vertinimo skalė; 4.3. nuo 1,5 iki 5 metų amžiaus vaiko elgesio tyrimas; 4.4. įvairių specialistų vaiko žaidimo stebėjimas. 5. Diagnostikos tyrimo metodai pagal raidos sutrikimo sritį (vienas arba daugiau): 5.1. logoterapinis vertinimas; 5.2. kineziterapinis vertinimas; 5.3. ergoterapinis vertinimas; 5.4. specialusis pedagoginis vertinimas. 6. Gretutinių sutrikimų diagnostika: 6.1. maitinimo sutrikimų diagnostikos metodai: 6.1.1. burnos motorikos, valgymo įgūdžių ir maitinimo proceso tyrimas; 6.1.2. rijimo vertinimo metodai; 6.2. miego sutrikimų diagnostikos metodai: 6.2.1. miego sutrikimų vertinimo klausimynai; 6.2.2. miego vaizdo analizė; 6.2.3. polisomonografija; 6.3. cerebrinio paralyžiaus ir kitų paralyžinių sindromų funkcinio vertinimo metodai: 6.3.1. bendrosios ir smulkiosios motorikos funkcinio vertinimo klasifikacijos; 6.3.2. GMFM; 6.3.3. spastiškumo skalė; 6.3.4. distonijos skalė; 6.3.5. goniometrija;	1.2. elgesio terapija; 1.3. psichologinis konsultavimas; 1.4. tėvų ir vaiko santykių terapija; 1.5. šeimos konsultavimas. 2. Logoterapijos metodai: 2.1. kalbėjimo, kalbos, balso, komunikacijos sutrikimų terapija; 2.2. maitinimo terapija; 2.3. alternatyvi komunikacija. 3. Kineziterapijos metodai: 3.1. individuali kineziterapija; 3.2. grupinė kineziterapija; 3.3. padėties terapija; 3.4. specialioji kineziterapija; 3.5. kompensacinės technikos taikymas; 3.6. ortopedijos priemonių taikymas. 4. Ergoterapijos metodai: 4.1. individuali ergoterapija; 4.2. grupinė ergoterapija; 4.3. aplinkos pritaikymas; 4.4. kompensacinės technikos pritaikymas; 4.5. sensorinės integracijos lavinimas. 5. Specialiosios pedagogikos metodai. 6. Meno terapijos metodai. 7. Metodai, taikomi esant gretutiniams sutrikimams: 7.1. maitinimo sutrikimų gydymo metodai; 7.2. miego sutrikimų gydymo metodai; 7.3. medikamentinis spastiškumo, distonijos, kitų gretutinių sutrikimų gydymas; 7.4. žievinio regos sutrikimo reabilitacijos metodai; 7.5. skausmo gydymo metodai. 8. Elgesio ir emocijų sutrikimų gydymo metodai. 9. Psichosocialinė šeimos reabilitacija;
--	--	---	---	--

				6.3.6. manualinis raumenų testavimas; 6.3.7. selektyvios raumenų kontrolės vertinimas; 6.4. žievinų regos sutrikimų vertinimo metodai; 6.5. lėtinio skausmo vertinimo metodai. 7. Psichosocialinės šeimos būklės tyrimas.	9.1. individuali šeimos reabilitacijos programa; 9.2. individuali psichoterapija; 9.3. grupinė psichoterapija. 10. Tėvų mokymas: 10.1. individuali tėvų mokymo programa; 10.2. mokomieji vaizdo filmai; 10.3. specialios literatūros parinkimas ir rekomendavimas tėvams. 11. Slaugos metodai: 11.1. šlapimo pūslės kateterizacijos mokymas; 11.2. gastrostomos priežiūros mokymas; 11.3. tracheostomos priežiūros mokymas. 12. Tarpinstitucinis bendradarbiavimas. Atvejo vadyba.
3	G80–83 Q00–Q07 Q85–Q87 Q90–Q93, Q99.2–Q99.9 G12, G60, G70, G71	Vaikų cerebrinis paralyžius ir kiti paralyžiaus sindromai Įgimtos nervų sistemos formavimosi ydos Fakomatozės ir įgimtų formavimosi ydų sindromai Chromosominės ligos Genetinės nervų-raumenų ligos	Ne mažiau kaip vienas iš šių sindromų, sunkinantis ligos eigą: elgesio ir emocijų sutrikimai, prasidedantys vaikystėje ir paauglystėje, F90–F98; nepatikslintos elgesio ar emocinės problemos, R45, R46; kiti psichologinės raidos sutrikimai, F70–F89; cerebrinis paralyžius ir kiti paralyžiniai sindromai, G80–G83; maitinimo ir valgymo sutrikimai, F98.2, R13, R63; miego sutrikimai, F51, G47; epilepsija, G40; regos sutrikimai, H50–H55; klausos sutrikimai, H90; išmatų nelaikymas, R15; šlapimo nelaikymas, R32;	1. Klinikinė diagnostika pagal daugiaašę sistemą. 2. Raidos ir intelekto tyrimo metodai: 2.1. vaiko raidos vertinimo skalė (DISC); 2.2. Miuncheno funkcinė raidos diagnostika; 2.3. standartizuotas intelekto tyrimo testas (WISC); 2.4. kitas adaptuotas raidos vertinimo testas. 3. Cerebrinio paralyžiaus ir kitų paralyžinių sindromų funkcinio vertinimo metodai: 3.1. bendrosios ir smulkiosios motorikos funkcinio vertinimo klasifikacijos; 3.2. GMFM; 3.3. spastiškumo skalės; 3.4. distonijos skalės; 3.5. goniometrija; 3.6. manualinis raumenų testavimas; 3.7. selektyvios raumenų kontrolės vertinimo skalės. 4. Diagnostikos tyrimo metodai pagal raidos sutrikimo sritį (vienas arba daugiau): 4.1. logoterapinis vertinimas; 4.2. kineziterapinis vertinimas; 4.3. ergoterapinis vertinimas;	Į individualų ankstyvosios reabilitacijos planą pasirinktinai įtraukiami šie metodai: 1. Psichologinės terapijos metodai: 1.1. individuali žaidimų terapija; 1.2. elgesio terapija; 1.3. psichologinis konsultavimas; 1.4. tėvų ir vaiko santykių terapija; 1.5. šeimos konsultavimas. 2. Logoterapijos metodai: 2.1. kalbėjimo, kalbos, balso, komunikacijos sutrikimų terapija; 2.2. maitinimo terapija; 2.3. alternatyvi komunikacija. 3. Kineziterapijos metodai: 3.1. individuali kineziterapija; 3.2. grupinė kineziterapija; 3.3. padėties terapija; 3.4. specialioji kineziterapija; 3.5. kompensacinės technikos taikymas; 3.6. ortopedinių priemonių taikymas.

			mitybos ir augimo sutrikimai, E40–E46, E34.3, R62; psichosocialiniai rizikos faktoriai, T74, Z60–Z63. regos žievinių centrų ligos, H47.6; seilių sekrecijos ligos K11.7; lėtinis skausmas R52.1, R52.2, R52.9	4.4. specialusis pedagoginis vertinimas. 5. Gretutinių sutrikimų diagnostika: 6.1. maitinimo sutrikimų diagnostikos metodai: 6.1.1. burnos motorikos, valgymo įgūdžių ir maitinimo proceso tyrimas; 6.1.2. rijimo vertinimo metodai; 6.2. miego sutrikimų diagnostikos metodai: 6.2.1. miego sutrikimų vertinimo klausimynai; 6.2.2. miego vaizdo analizė; 6.2.3. polisomonografija; 6.3. šlapinimosi sutrikimų diagnostikos metodai; 6.4. Vaiko elgesio, tėvų ir vaiko santykių vertinimo metodai: 6.4.1. raidos, elgesio, tėvų ir vaiko santykių vaizdo analizė; 6.4.2. tėvų ir vaiko santykių vertinimo skalė; 6.4.3. 1,5 iki 5 metų amžiaus vaiko elgesio tyrimas; 6.5. žievinių regos sutrikimų vertinimo metodai; 6.6. lėtinio skausmo vertinimo metodai. 7. Psichosocialinės šeimos būklės tyrimas.	4. Medikamentinis spastiškumo, distonijos, kitų gretutinių sutrikimų gydymas. 5. Ergoterapijos metodai: 5.1. individuali ergoterapija; 5.2. grupinė ergoterapija; 5.3. aplinkos pritaikymas; 5.4. kompensacinės technikos pritaikymas; 5.5. sensorinės integracijos lavinimas. 6. Specialiosios pedagogikos metodai. 7. Meno terapijos metodai. 8. Metodai, taikomi esant gretutiniams sutrikimams: 8.1. maitinimo sutrikimų gydymo metodai; 8.2. miego sutrikimų gydymo metodai. 9. Elgesio ir emocijų sutrikimų gydymo metodai. 10. Psichosocialinė šeimos rehabilitacija. 11. Tėvų mokymas: 11.1. individuali tėvų mokymo programa; 11.2. mokomieji vaizdo filmai; 11.3. specialios literatūros parinkimas ir rekomendavimas tėvams. 11. Slaugos metodai: 11.1. šlapimo pūslės kateterizacijos mokymas; 11.2. gastrostomos priežiūros mokymas; 11.3. tracheostomos priežiūros mokymas. 12. Tarpinstitucinis bendradarbiavimas. Atvejo vadyba.
--	--	--	---	---	--

* Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtas pataisytas ir papildytas leidimas „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM), įdiegtas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. vasario 23 d. įsakymu Nr. V-164 „Dėl Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtojo pataisyto ir papildyto leidimo „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM) įdiegimo“